

KARTA PRZEDMIOTU/SYLABUS

Wydział	Wydział Opieki Zdrowotnej					
Kierunek studiów	Pielęgniarstwo					
Poziom kształcenia	Studia pierwszego stopnia					
Forma studiów	Studia stacjonarne/studia niestacjonarne					
Profil kształcenia	Praktyczny					
Jednostka organizacyjna prowadząca przedmiot	Katedra Pielęgniarstwa					
Moduł / Przedmiot	Nauki podstawowe					
Przedmiot wyodrębniony w module	Patologia					
Język kształcenia	polski					
Status modułu / przedmiotu	Obowiązkowy					
Cykl realizacji przedmiotu	Semestr studiów: IV					
Kod przedmiotu						
Nauczyciel akademicki odpowiedzialny za przedmiot	dr n. med. Mariusz Wilk					
Wymiar zajęć						
Zajęcia zorganizowane określone planem studiów, w tym:	Ogółem	Forma zajęć				
		Wykłady	Seminaria	Ćwiczenia	Samokształcenie	Zajęcia praktyczne
	60	9	30	0	21	-
Semestr IV	60	9	30	0	21	-
Bilans nakładu pracy studenta ogółem						
Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studenta			Wykłady – 9 godzin Seminaria – 30 godzin			
Praca własna studenta, w tym samokształcenie			50 godzin			
Łączny nakład pracy studenta			90 godzin			
Punkty ECTS ogółem						
RAZEM	w tym z tytułu:					
	zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studenta		pracy własnej studenta		nakładu pracy studenta związanego z zajęciami o charakterze praktycznym	
2	0,9		1,1		0,0	
Wymagania wstępne i /lub wprowadzające treści kształcenia						

Kształcenie w zakresie patologii zdefiniowane kartą/sylabusem wymaga poprzedzenia kształcenia treściami wprowadzającymi z zakresu anatomii, fizjologii, biochemii i biofizyki.

Cele i efekty kształcenia		
Powiązanie modułu/przedmiotu z kierunkowymi efektami kształcenia	Kierunkowe efekty kształcenia	
	<p>Po zaliczeniu przedmiotu student:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ w zakresie wiedzy: A.W19. definiuje podstawowe pojęcia z zakresu patologii ogólnej, w tym zaburzeń w krążeniu, zmian wstecznych, zmian postępowych, zapaleń i nowotworów; A.W20. omawia wybrane zagadnienia z zakresu patologii narządowej układu krążenia, układu oddechowego, trawiennego, moczowo-płciowego i nerwowego; A.W21. wymienia czynniki chorobotwórcze zewnętrzne i wewnętrzne, modyfikowalne i niemodyfikowalne. ➤ w zakresie umiejętności: A.U11. opisuje zmiany w funkcjonowaniu organizmu jako całości w sytuacji zaburzenia jego homeostazy; A.U12. powiązuje obrazy uszkodzeń tkankowych i narządowych z objawami klinicznymi choroby, wywiadem i wynikami badań diagnostycznych; ➤ w zakresie kompetencji społecznych: D.K2. systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności, dążąc do profesjonalizmu; 	
Cele kształcenia w ramach modułu / przedmiotu	<p>Celem przedmiotu jest opanowanie wiedzy i umiejętności z zakresu patologii określonych kompetencjami pielęgniarstwa, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ poznanie podstawowych pojęć z zakresu patomorfologii ➤ poznanie patologii narządów i układów we wszystkich fazach życia człowieka ➤ wskazanie i interpretacja związków przyczynowych zmienionej struktury i funkcji organizmu. 	
Szczegółowe modułowe / przedmiotowe efekty kształcenia	Efekty przedmiotowe	Odniesienie do efektów kierunkowych
	EK – 1 potrafi omówić podstawowe pojęcia z zakresu patologii	A.W19, A.W20
	EK – 2 rozumie zmiany zachodzące w funkcjonowaniu organizmu w przypadku zaburzeń homeostazy	A.U11, D.K9
	EK – 3 potrafi powiązać objawy i wyniki badań pacjenta z obrazem uszkodzeń narządów i tkanek	A.U12, D.K3, D.K4, D.K5, D.K7
	EK – 4 ma wiedzę w zakresie czynników chorobotwórczych działających na organizm człowieka w różnym wieku i różnym stanie zdrowia	A.W21, A.U11, D.K2, D.K7, D.K9
Metody i narzędzia dydaktyczne kształcenia		
Wykłady	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Wykłady informacyjne/ problemowe wsparte prezentacją multimedialną, przeplatane interakcją ze studentami z wykorzystaniem metod aktywizujących, połączone z dyskusją kierowaną. 	
Seminaria	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Prelekcje wsparte prezentacją multimedialną, z wykorzystaniem metod aktywizujących, połączone z dyskusją kierowaną. ➤ Tematyczne zajęcia połączone z indywidualnym lub grupowym opracowywaniem tematów związanych z omawianym zakresem 	

		tematycznym zajęć, przy możliwości korzystania z literatury. ➤ Prezentacje i referaty dotyczące treści kształcenia przeznaczonych do samokształcenia
Ćwiczenia		-
Zajęcia praktyczne		-
Treści programowe kształcenia		
Wymiar zajęć		Zakres treści programowych
Forma	Liczba godzin	
Semestr		IV
Wykłady	9	<p>W1. Zagadnienia wprowadzające:</p> <ul style="list-style-type: none"> • podstawowe pojęcia: patologia, patogeneza, patomechanizm, etiologia, choroba, czynniki chorobotwórcze, • wpływ konstytucji i dziedziczności na powstawanie chorób. <p>W2. Objawy patologiczne – zaburzenia krążenia krwi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zaburzenia w krążeniu: zator, materiał zatorowy, objawy, następstwa zatoru, • zakrzepica, • krwotok, • przekrwienie, • niedokrwienie. <p>W3. Zmiany wsteczne postępowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zanik, • zwyrodnienie, • martwica, • przerost, • rozrost, • odnowa. <p>W4. Zmiany nowotworowe, choroba nowotworowa narządów i układów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • definicja nowotworów, • teorie powstawania, • czynniki rakotwórcze, • podział nowotworów, • cechy złośliwości nowotworów, • nowotwory hormonozależne.
Seminaria	30	<p>S1. Dynamika procesu chorobowego.</p> <p>S2. Zmiany zapalne</p> <ul style="list-style-type: none"> • podział i objawy zapaleń, • czynniki wywołujące, etapy i zejście zapalenia. <p>S3. Zaburzenia gospodarki kwasowo – zasadowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pojęcia biochemiczne, • określenie wskaźnika pH, • układy buforowe krwi i tkanek,

		<ul style="list-style-type: none"> • udział płuc i nerek w utrzymaniu równowagi kwasowo- zasadowej, zaburzenia i ich skutki, • pojęcie kwasicy i zasadowicy – rozpoznanie i postępowanie. <p>S4. Zaburzenia gospodarki wodno – elektrolitowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • przewodnienie, odwodnienie – hyper-, izo - i hipotoniczne, • obrzęk – przyczyny powstawania, • podział kliniczny obrzęków, • zaburzenia gospodarki mineralnej. <p>S5. Starzenie się organizmu, śmierć.</p> <ul style="list-style-type: none"> • wpływ starzenia się organizmu na powstawanie i rozwój chorób, • śmierć kliniczna i biologiczna, • znamiona śmierci. <p>S6. Odczynowość i wstrząs:</p> <ul style="list-style-type: none"> • odczynowość, • odporność, • oporność, • alergia, alergen, postacie alergii, • anafilaksja, • antyanafilaksja, • wstrząs anafilaktyczny, • rodzaje odporności, • reakcje odpornościowe, • choroby z autoagresji, • osoba posurowicza, • AIDS. <p>S7. Pojęcie stresu:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zespół przystosowania, • stresory, • teorie powstawania. <p>S8. Głód tlenowy.</p>
Ćwiczenia	-	-
	-	-
Zajęcia praktyczne	-	-
	-	-
Samokształcenie	21	<ol style="list-style-type: none"> 1. Patologia układu rozrodczego żeńskiego. 2. Patologia układu rozrodczego męskiego. 3. Etiopatogeneza chorób czynnościowych przewodu pokarmowego. 4. Nowotwory hormonozależne. 5. Patologia narządów układu krążenia.
Sekwencja zajęć		W1, W2 S1, S2, S3, S4, S5 W3, W4 S6, S7, S8 <i>(Informacja na potrzeby harmonogramu zajęć)</i>

Ocenianie i zaliczanie	
Metody weryfikacji efektów kształcenia i kryteria oceny	<p>Ocena formująca (OF): Wykłady – student może otrzymać oceny np. za:</p> <ul style="list-style-type: none"> • kolokwia cząstkowe sprawdzające stopień opanowania wiedzy, w tym także wiedzy z tematyki przeznaczonej do samokształcenia <p>Seminaria – student może otrzymać oceny np. za:</p> <ul style="list-style-type: none"> • kolokwia cząstkowe sprawdzające stopień opanowania wiedzy • prace i prezentacje przygotowane w ramach pracy własnej (samokształcenia) <p>Nauczyciele akademicki prowadzący poszczególne formy zajęć zobowiązani są do wystawienia studentowi co najmniej jednej oceny formującej.</p> <p>Ocena podsumowująca (OP): Ocena podsumowująca jest oceną końcową potwierdzającą osiągnięcie przez studenta efektów kształcenia. Ocena podsumowująca jest średnią ważoną ze średniej ważonej ocen formujących oraz średniej ważonej ocen uzyskanych na zaliczeniu końcowym – egzaminie przeprowadzonym w formie pisemnej.</p>
Sposoby i kryteria weryfikacji i oceny uzyskania przez studentów założonych efektów kształcenia	<p>EK – 1 – egzamin pisemny w formie testu EK – 2 – egzamin pisemny w formie testu EK – 3 – egzamin pisemny w formie testu EK – 4 – egzamin pisemny w formie testu</p>
Zasady dopuszczenia do zaliczenia przedmiotu	<p>Student może zostać dopuszczony do zaliczenia końcowego przedmiotu w formie egzaminu jeżeli uzyskał:</p> <p>➤ średnią ważoną ocen formujących, co najmniej, jako ocenę dostateczną (3)</p>
Forma i warunki zaliczenia przedmiotu	<p>Forma: Egzamin</p> <p>Zaliczenie przedmiotu przeprowadzone zostanie w formie:</p> <p><u>pisemnej</u> – testu zawierającego łącznie co najmniej 30 pytań związanych z każdym z efektów kształcenia, sformułowanych w sposób pozwalający na sprawdzenie wiedzy, poziomu zrozumienia, umiejętności analizy i syntezy.</p> <p>Przykłady pytań będą udostępnione studentom na pierwszych zajęciach przez nauczyciela akademickiego odpowiedzialnego za przedmiot.</p> <p>Warunkiem zaliczenia testu będzie udzielenie poprawnej odpowiedzi na minimum 60% pytań zawartych w teście. Ocena w skali wartościowej określonej regulaminem studiów odniesiona do każdego efektu kształcenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - niedostateczny – ndst. (2) do 59% poprawnych odpowiedzi - dostateczny – dst (3) – od 60% do 67% poprawnych odpowiedzi - dostateczny plus – dst+ (3,5)– od 68% do 75% poprawnych odpowiedzi - dobry – db (4) – od 76% do 85% poprawnych odpowiedzi - dobry plus – db+ (4,5) – od 86% do 92% poprawnych odpowiedzi - bardzo dobry – bdb (5) – od 93% do 100% poprawnych odpowiedzi <p>Warunkiem zaliczenia testu będzie uzyskanie, co najmniej oceny dostatecznej (3) z pytań odniesionych do każdego z efektów kształcenia.</p>

	Ocena końcowa testu jest średnią ważoną ocen z pytań odniesionych do każdego efektu kształcenia.
Wykaz literatury obowiązującej do zaliczenia przedmiotu	
Literatura podstawowa	<ul style="list-style-type: none"> • Domagała W., Chosia M., Urańska E.: Podstawy patologii. PZWL 2010 • Domagała, W., Chosia M., Urańska E.: Atlas histopatologii. PZWL, Warszawa 2007. • Kruś S.: Patologia. Podręcznik dla licencjackich studiów medycznych. PZWL, Warszawa 2006.
Literatura uzupełniająca	<ul style="list-style-type: none"> • Goodman Jons B: Patologia. Partner & Urban, Wrocław 2007
Prawa autorskie	
Prawa autorskie	Wyższa Szkoła Nauk Stosowanych w Rudzie Śląskiej